

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Olgou Charvátovou v právní věci žalobce: **L.F., zastoupeného JUDr. Petrem Knoblochem, advokátem, se sídlem advokátní kanceláře Skrétova ulice 25, 301 00 Plzeň**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované č. II ze dne 28.2.2008 č.j.**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí č. II. žalované z 28.2.2008 č.j. se zrušuje a věc se vrací žalované k novému řízení a rozhodnutí.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika-Krajský soud Plzeň je povinna zaplatit z účtu soudu zástupci JUDr. Petru Knoblochovi odměnu advokáta a náhradu hotových výdajů za řízení o žalobě v celkové částce 4.084,-Kč.
- IV. Česká republika-Krajský soud Plzeň je povinna zaplatit z účtu soudu zástupci JUDr. Petru Knoblochovi odměnu advokáta a náhradu hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti v celkové částce 952,-Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Česká republika-Krajský soud Plzeň je povinna zaplatit z účtu soudu zástupci JUDr. Petru Knoblochovi odměnu advokáta a náhradu

hotových výdajů za řízení o žalobě v celkové částce 960,-Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včasnou žalobou ze dne 5.3.2008, která byla doplněna 21.5.2008, adresovanou žalované, prostřednictvím které byla doručena Krajskému soudu v Plzni, domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované č. II ze dne 28.2.2008 č.j. , kterým mu byl přiznán částečný invalidní důchod (dále jen DIČ) od 11.2.2008 dle § 43 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen ZDP), v platném znění a dle čl. 46 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 (dále jen Nařízení) ve výši 1.109,-Kč měsíčně. Žalobce v žalobě a doplňku uvedl, že nesouhlasí se stanovým stupněm invalidity a trvá na tom, že je plně invalidní, na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, který spočíval v tom, že bylo rozhodnuto na základě nedostatečné dokumentace, byl učiněn nesprávný právní závěr o stupni jeho invalidity a požadoval doplatek rozdílu mezi DIČ a plným invalidním důchodem(dále PID) od 11.2.2008 do přiznání starobního důchodu (dále jen SD) 25.5.2009.

Žalobce požádal o ustanovení právního zástupce, který mu byl ustanoven usnesením Krajského soudu v Plzni č.j. 16 Cad 99/2008-61 ze dne 4.8.2008.

Žalobce u jednání setrval na podané žalobě v plném rozsahu, navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému řízení a rozhodnutí. Na náhradě nákladů řízení za žalobu účtoval ustanovený právní zástupce dle vyhl.č. 177/1998 Sb., do podání kasační stížnosti za 4 hlavní po 500 Kč, tj. 2.000 Kč, 4 režijní paušály po 300 Kč, což je 1.200 Kč, náhradu vynaložených nákladů za pořízení překladu z jazyka německého 232 Kč a 19% DPH, celkem 4.084,-Kč.

Za podání kasační stížnosti účtoval rovněž dle vyhlášky č. 177/1998 Sb., za jeden hlavní úkon 500 Kč, jeden režijní paušál 300 Kč, 19% DPH 152 Kč, celkem 952 Kč.

Za účast u jednání po rozhodnutí o kasační stížnosti účtoval rovněž dle vyhlášky č. 177/1998 Sb., za účast u jednání dne 7.9.2010 za jeden právní úkon 500 Kč, jeden režijní paušál 300 Kč a 20% DPH, celkem 960 Kč.

Krajský soud v Plzni rozsudkem 16 Cad 99/2008-137 ze dne 8.9.2009 žalobu zamítl, dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a právnímu zástupci žalobce, který byl ustanoven soudem JUDr. Knoblochovi přiznal náhradu nákladů řízení 4.084 Kč (částka byla právnímu zástupci z účtu soudu uhrazena). Soud ve svém rozsudku vycházel zejména z posudku a doplňku posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, pracoviště

Plzeň (dále jen PK MPSV ČR), neboť žalobce dle tohoto posudku nebyl posouzen jako plně invalidní, ale nebyl posouzena ani jako invalidní částečně.

Právní zástupce žalobce napadl rozhodnutí soudu kasační stížností ze dne 30.9.2009, ve které uplatnil důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) zák.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), navrhl zrušení rozsudku Krajského soudu v Plzni Nejvyšším správním soudem v Brně s tím, že ze strany krajského soudu došlo k nesprávnému posouzení právní otázky a namítal nesprávné posouzení zdravotního stavu.

Žalovaná ve sdělení ze 7.10.2009 uvedla, že proti dosavadnímu způsobu řízení nemá námítky, ztotožnila se s právním názorem soudu vysloveným v rozsudku.

Nejvyšší správní soud v Brně rozhodnutím 4 Ads 151/2009-71 ze dne 15.6.2010 rozsudek Krajského soudu v Plzni z 8.9.2009 č.j. 16 Cad 99/2008-137 zrušil a věc vrátil soudu k novému řízení a rozhodnutí se závazným právním názorem. Soudu zejména bylo vytknuto, že se nevypořádal s tvrzením žalované, jak bylo uvedeno ve vyjádření k žalobě ze dne 22.4.2008, kde žalovaná uvedla, že se dopustila pochybení, neboť nebylo vydáno rozhodnutí, kterým by byl PID odňat, čímž došlo k situaci, že žalobci vznikl nárok na výplatu dvou důchodů, a to jak plného, tak i částečného invalidního důchodu. Na tuto situaci pamatuje ust. § 58 ZDP upravující souběh nároků na důchody a jejich výplaty, podle něž jsou-li současně splněny podmínky nároku na výplatu více důchodů téhož druhu nebo výplatu starobního, plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu, vyplácí se jeden důchod, a to vyšší, kterým u žalobce bude nepochybně PID, který mu nebyl žalovanou odňat, jak Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) zjistil ze správního spisu, nenalezl zde takovéto rozhodnutí. Dále je poukazováno, že i žalobce se ve svém vyjádření z 22.8.2009 domáhá doplacení PID za období od 11.2.2008 do 25.5.2009, kdy odešel do předčasného starobního důchodu (dále jen SD). Krajskému soudu NSS vytýká, že se nezabýval vůbec ověřením těchto skutečností a pokud by se skutečnosti potvrdily, nevyvodil z toho odpovídající následky. Pokud by totiž bylo žalovanou vydáno rozhodnutí o přiznání DIČ, aniž by předtím bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o odnětí PID, musel by krajský soud napadené rozhodnutí žalované o přiznání DIČ zrušit pro rozpor zejména s § 56 odst. 1 písm. a) ZDP dle něž, pokud se zjistí, že nárok na důchod nebo jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které byl již vyplacen s tím, že žalovaná, která neodňala žalobci PID a současně mu přiznala DIČ, došlo k zákonem nepřipustnému souběhu nároků na výplatu obou důchodů a na tuto situaci pamatuje ust. § 58 ZDP s tím, že se vyplácí jen jeden důchod, a to vyšší. Pokud nezrušil za takové procesní situace krajský soud napadené rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zatížil tímto postupem řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s.

Soud zjistil z přípisu žalované ze dne 6.8.2010, že žalobci dosud nebyl PID odňat a žalobci stále trvá nárok na výplatu dvou důchodů, a to plného invalidního i částečného invalidního důchodu v rozporu s ustanovením § 58 ZDP. Zároveň bylo sděleno, že rozhodnutím z 20.3.2009 žalobci od 25.5.2009 byl přiznán a je vyplácen SD dle § 31 ZDP a dle článku 46 odst. 2 Nařízení a tedy od 25.5.2009 mu nenáleží DIČ.

Soud po provedeném řízení vzal za prokázané, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s §§ 56 odst. 1 písm. a) a 58 ZDP a zároveň je vázán právním názorem nadřízeného soudu rozhodl.

Rozhodnutí žalované ze č. II z 28.2.2008 č.j. 490 725 154/4210 se zrušuje dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro vady řízení, neboť rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 58 ZDP a věc se zároveň vrací žalované k novému řízení a rozhodnutí, v němž žalovaná odejme žalobci plný invalidní důchod a provede výpočet doplatku plného invalidního důchodu za období od 11.2.2008 do 25.5.2009 (výrok I. rozsudku).

Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má dle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem, a to jak nákladů řízení o žalobě, tak nákladů za řízení o kasační stížnosti. Žalobci však žádné takové náklady nevznikly, neboť byl zastupován ustanoveným advokátem a takovéto náklady nese stát, bylo proto rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení, a to jak v řízení o žalobě, tak i v řízení o kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo (výrok II. rozsudku).

Usnesením ze dne 4.8.2008 č.j. 16 Cad 99/2008-61 byl žalobci ustanoven pro toto řízení právní zástupce JUDr. Petr Knobloch. V takovémto případě hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí stát (§ 35 odst. 8 část věty první za středníkem s.ř.s.).

Pokud jde o řízení o žalobě zdejší soud rozsudkem ze dne 8.9.2009 16 Cad 99/2008-137 stanovil státu-Krajskému soudu v Plzni povinnost zaplatit zástupci žalobce z účtu zdejšího soudu advokátem požadovanou částku v celkové výši 4.084 Kč (a to za 4 hlavní úkony po 500 Kč, 4 režijní paušály po 300 Kč, náklady za pořízení překladu z jazyka německého 232 Kč a 19% DPH).

Rozsudkem NSS 4 Ads 151/2009-171 ze dne 15.6.2010 tento soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 8.9.2009 č.j. 16 Cad 99/2008-137 ve všech jeho výrocích, tj. i ve výroku o odměně advokáta a odměně hotových výdajů za řízení o žalobě. Aby zde byl právní důvod pro ponechání si výše uvedené a již uhrazené částky, zdejší soud pojal do svého nového rozsudku rovněž příslušný výrok (výrok ad III. ze svého původního rozsudku). Částka ve výši 4.084 Kč však již byla zástupci

žalobce vyplacena a proto v novém výroku ad III nestanovil soud lhůtu ke splnění povinností státu uvedenou částku zástupci žalobce zaplatit.

Pokud jde o řízení o kasační stížnosti stanovil soud státu povinnost zaplatit zástupci žalobce z účtu soudu odměnu advokáta za jeden úkon právní služby v plné výši, tj. 500 Kč, náhradu hotových výdajů za 1 úkon právní služby 300 Kč a 19% DPH, celkem 952 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku (výrok ad IV. rozsudku).

Právní zástupce se zúčastnil jednání o žalobě 7.9.2010 a proto soud určil povinnost zaplatit státu Krajskému soudu v Plzni právnímu zástupci žalobce odměnu advokáta za jeden právní úkon ve výši 500 Kč a náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč a 20% DPH, tedy 960 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku (výrok ad V. rozsudku).

Stát nemá proti neúspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení, které platil, je-li účastník osvobozen od soudních poplatků (§ 60 odst. 4 s.ř.s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížností namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s.). V takovém případě lze proti tomuto rozhodnutí podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 s.ř.s.). Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§105 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 7. září 2010

JUDr. Olga Charvátová
samosoudkyně